

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116232800
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116232800.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci žalobcu: Lusien Trans s.r.o., so sídlom Žilina, Priemyselná 8817, IČO: 36 864 455, právne zastúpeného spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Žilina, Závodská cesta 3911/24, proti žalovaným: 1/ KRISTEN, a. s., so sídlom Žilina, Dolné Rudiny 1, IČO: 44 738 978, 2/ SAROR BROKER, a.s., so sídlom Žilina, A. Rudnaya 9/A, IČO: 36 381 705, obaja právne zastúpený spoločnosťou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Kuric, s.r.o., so sídlom Žilina, Dolný Val 11, o zriadenie vecného bremena práva cesty, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/232/2016-363 zo dňa 28. januára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaný 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej aj ako súd prvej inštancie) v celom rozsahu zamietol žalobu (výrok I.), ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným zriadenia vecného bremena spočívajúceho v práve vstupu, prechodu pešo a prejazdu motorovými vozidlami cez časť pozemku CKN parc. č. 3670/146, zastavané plochy a nádvoria o výmere 17 m², zapísaného na LV č. XXXX vedeného pre obec a kat. územie U., v rozsahu 3 m², ako je zakreslené v príslušnom geometrickom pláne, a cez časť pozemku CKN parc. č. 3670/131, zastavané plochy a nádvoria o výmere 728 m², zapísaného na LV č. XXXX vedeného pre obec a kat. územie U., v rozsahu 145 m², ako je zakreslené v príslušnom geometrickom pláne, v prospech vlastníka stavby sociálnoprevádzkovej budovy súp. č. XXXX, stojacej na pozemku CKN parc. č. 3670/188, a stavby skladu súp. č. XXXX, stojacej na pozemku CKN parc. č. 3670/132, za jednorazovú odplatu.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že žalobca má (inú) prístupovú cestu k svojej stavbe, než ktorej zriadenia sa domáhal. Navyše, v prípade zriadenia vecného bremena by došlo k výraznej ujme na strane žalovaných, ktorí by nemohli plnohodnotne využívať svoje nehnuteľnosti na podnikateľskú činnosť, keď žalobca si cestu môže zabezpečiť inak (proporcionalita). Konštatoval, že zriadenie nevyhnutnej cesty v zmysle § 151 ods. 3 Obč. zák. je ultima ratio prostriedkom pre prípad, keď si vlastník stavby nemôže prístup k stavbe zabezpečiť inak, pričom na výšku nákladov alebo na pohodlnosť prístupu sa neprihliada. Ide zároveň o oprávnenie (v zmysle možnosť) súdu, nie o povinnosť.

3. Okresný súd mal za to, že žalobca ako vlastník budovy, ku ktorej nemá, podľa jeho tvrdení, prístupovú cestu, je aktívne legitimovaný; pasívne legitimovaní sú žalovaní 1/ a 2/, ktorí sú vlastníkami prvého, resp. druhého dotknutého pozemku, po ktorom/ktorých by prístupová cesta mala viesť. Žalovaní tvrdili, že žalobca má k dispozícii inú prístupovú cestu, ktorú využívajú aj ďalšie subjekty v areáli; uvedené potvrdil aj samotný žalobca a vyplynulo to aj zo stanovisko spoločnosti I.S.Servis. V zmysle zmluvy uzatvorenej medzi menovanou spoločnosťou a žalobcom má žalobca právo užívania na dobu neurčitú. V priebehu

sporu, najmä po predbežnom právnom posúdení veci súdom, začal žalobca toto právo spochybňovať a udával, že ide o zmluvu so súkromným subjektom, jeho situácia je tak ohľadom prístupu k jeho stavbám neistá a závisí od vôle tohto subjektu. K uvedenému okresný súd konštatoval, že vychádza zo stavu v čase jeho rozhodovania. Na pojednávaní dňa 28.1.2019 už žalobca tvrdil, že v danom čase už nemohol užívať predmetnú prístupovú cestu spoločnosti I.S.Servis, nakoľko zmluvný vzťah bol ukončený pre jeho zlú finančnú situáciu. Tieto svoje tvrdenia však nepreukázal, pričom síce uviedol, že to môže doložiť na ďalšom pojednávaní, nežiadal však taký dôkaz na podporu svojich tvrdení vykonať. Na základe toho súd prvej inštancie uzavrel, že žalobca užíva predmetnú účelovú komunikáciu spoločnosti I.S.Servis, ktorá je za poplatok určená pre všetky subjekty v priemyselnom areáli práve na prístup k jednotlivým nehnuteľnostiam. Žalobca zároveň má možnosť realizovať prístup k stavbám práve uzavretím nájomnej zmluvy alebo zmluvy o užívaní účelovej komunikácie spoločnosti I.S.Servis, čo predstavuje splnenie možnosti iného prístupu k stavbám žalobcu; dôsledkom toho je nedôvodnosť žaloby o zriadenie vecného bremena voči žalovaným. Pokiaľ aj žalobca nemá prístup k svojej stavbe priamo z verejnej komunikácie, zákon neustanovuje, že vlastník stavby musí mať prístup z verejnej komunikácie.

4. Žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.). Vychádzal zo záveru o plnom úspechu žalovaných v spore (§ 255 ods. 1 CSP).

5. O trovách štátu rozhodol okresný súd tak, že tento má voči žalobcovi nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (výrok III.). Ide o trovy obhliadky na mieste samom, nárok na náhradu ktorých bola štátu priznaná voči neúspešnej sporovej strane.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Namietal prvotne porušenie jeho práva na spravodlivý proces, v ktorej súvislosti poukazoval na nedoručenie mu vyjadrenia k replike zo dňa 14.5.2018 a vyjadrenia k obhliadke zo dňa 3.12.2018. Okresný súd pritom založil svoje rozhodnutie aj na argumentoch žalovaných obsiahnutých v predmetných podaniach, konkrétne šlo o argumentáciu o možnosti iného prístupu k stavbám žalobcu a o závažnej ujme, ku ktorej by na strane žalovaných došlo zriadením vecného bremena. Doručený mu bol len zoznam príloh k predmetnému vyjadreniu k obhliadke. Predmetné podania neboli ani oboznámené na pojednávaní dňa 28.1.2019.

8. Odvolateľ ďalej namietal skutkové závery okresného súdu, a to jednak že má inú možnosť prístupu k svojej nehnuteľnosti - uzavretím zmluvy o užívaní účelovej komunikácie spoločnosti I.S.Servis, ako aj, že zriadením vecného bremena by došlo k výraznému zásahu do vlastníckych práv žalovaných. Okresný súd podľa neho nevzal žiaden zreteľ na dokazovanie výsluchom žalobcu, ktorý uviedol, že z finančných dôvodov došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu so spoločnosťou I.S.Servis a že má voči nej naďalej podľžnosti. Okresný súd bez relevantného dôvodu nevykonal dokazovanie výsluchom štatutára spoločnosti I.S.Servis Ing. Širanca, ako to navrhovali žalovaní; pričom žalobca výsluch menovaného nenamietal (ani neučinil duplicitný návrh na výsluch menovaného). Jeho výpoveďou by mohol mať súd preukázané, či má žalobca v čase rozhodovania súdu, nie či mal v čase pred jeho rozhodnutím, uzavretú so spoločnosťou I.S.Servis platnú nájomnú zmluvu. Nevedno, na základe akých dôkazov dospel okresný súd k záveru o možnosti prístupu žalobcu k jeho nehnuteľnostiam len uzavretím nájomnej zmluvy so spoločnosťou I.S.Servis, keď už v podanej žalobe bolo uvedené, že sa účelová komunikácia označenej spoločnosti napája na ďalšie nehnuteľnosti vo vlastníctve viacerých súkromných spoločností, a až tieto sa napájajú na verejnú komunikáciu. S uvedeným sa okresný súd nevysporiadal.

9. Z odôvodnenia rozsudku tiež nevyplýva, z akých dôkazov mal okresný súd preukázané, že zriadením vecného bremena by na strane žalovaných vznikla závažná ujma. Iba žalovaný 1/ tvrdil (t.j. nie aj žalovaný 2/), že vykonáva nakládky a vykládky tovaru, v dôsledku čoho sa prístupová cesta uzavrie aj na 24 hodín. Zároveň, vecné bremeno by spočívalo len v prechode a prejazde. Využitie nehnuteľností žalovaných v rozsahu 3 m², resp. 145 m² na manipuláciu s nadrozmerným tovarom je nereálne, resp. v mieste určenom geometrickým plánom neprichádza do úvahy.

10. Podľa odvolateľa je súd jedinou inštanciou, ktorá môže zabezpečiť výkon práv vlastníkov stavieb v ústavou garantovanom rozsahu. Skutočnosť, že tretia osoba by mohla byť ochotná uzavrieť so žalobcom nájomnú zmluvu za účelom užívania účelovej komunikácie je irelevantná a zodpovedá tomu i judikatúra, na ktorú okresný súd poukázal. Akým spôsobom by bol žalobca chránený, ak by od neho táto tretia osoba požadovala neprimeranú odplatu za užívanie takejto komunikácie. Prístup k stavbám by žalobca mal a môže mať jedine z verejnej komunikácie, resp. z miesta prístupného verejnosti. Zriadenia vecného bremena by sa musel domáhať na všetkých pozemkoch v súkromnom vlastníctve, inak by si prístup k stavbe nedokázal zabezpečiť. Interpretácia danej problematiky okresným súdom je nesprávna.

11. Žalovaní v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadali napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedli, že na základe kúpnej zmluvy nevznikol nárok pôvodných žalobcov a ich právneho nástupcu - aktuálneho žalobcu - užívať cudzí pozemok CKN parc. č. 3670/146. Súd nemusí zriadiť vecné bremeno, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; tiež musí brať na zreteľ princíp proporcionality. Žalovaní ďalej, okrem iného, zopakovali niektoré argumenty okresného súdu s tým, že sa s nimi stotožňujú. Vo všeobecnosti poukazovali na skutočnosť, že žalobca má zabezpečený iný prístup.

12. Žalobca v následnom písomnom stanovisku k uvedenému vyjadreniu žalovaných uviedol, že je totožné s ich vyjadrením k žalobe zo dňa 22.2.2018 a neobsahuje žiadne vyjadrenia smerujúce k odvolacím dôvodom. Pre prípad, že by odvolací súd rozhodol v jeho neprospech, predmetné vyjadrenie žalovaných je nutné považovať za neúčelný úkon právnej služby, a teda odvolací súd by im nemal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. Vo vzťahu k námietke odvolateľa - žalobcu o porušení jeho práva na spravodlivý proces krajský súd konštatuje:

15. Zodpovedá skutočnosti, že vyjadrenie žalobcov zo dňa 14.5.2018 („vyjadrenie k replike“) nebolo žalobcovi doručené; uvedené však bez ďalšieho nemožno kvalifikovať tak, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Pokiaľ odvolateľ argumentoval, že na dôvodoch uvedených v predmetnom vyjadrení žalovaných založil okresný súd svoje rozhodnutie, ide o argumentáciu vyložene účelovú. Okresný súd síce zamietol žalobu v podstate z dôvodu, že žalobca má zabezpečený iný prístup k svojim nehnuteľnostiam (stavbám), čo predstavuje gro argumentácie žalovaných v ich vyjadrení zo dňa 14.5.2018, uvedené vyjadrenie však predstavuje iba zopakovanie, resp. odkaz na pôvodnú argumentáciu obsiahnutú už vo vyjadrení žalovaných k žalobe (rovnako tak všeobecná argumentácia ohľadom nevyhnutnosti rešpektovania princípu proporcionality pri zriaďovaní vecného bremena) a tieto otázky boli predmetom zisťovania a dokazovania v priebehu celého konania/sporu, čoho sa žalobca aktívne zúčastňoval, preto nemohlo nedoručením dupliky žalobcovi reálne dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

16. Odvolací súd v danej spojitosti poukazuje na závery konštatované Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 3 Cdo 97/2011 (publikované v časopise Zo súdnej praxe 2/2019), týkajúce sa síce primárne vyjadrení v odvolacom konaní, avšak aplikovateľné aj na okolnosti súdnej veci. V zmysle predmetných záverov má byť vyjadrenie sporovej strany poskytnuté na zaujatie stanoviska druhej strane vtedy, ak má zásadný vplyv na rozhodnutie súdu. Iný pohľad na realizáciu práva sporovej strany oboznámiť sa s vyjadrením protistrany by mohol v praxi znamenať neustály (opakujúci sa a nekončiaci) proces vyjadrovania sa jednej sporovej strany k vyjadreniam druhej sporovej strany, čoho dôsledkom by bol prehnaný formalizmus popierajúci zmysel právnej úpravy.

17. Pokiaľ ide o namietané vyjadrenie (žalovaného 1/) k obhliadke dat. 3.12.2018, z obsahu elektronického súdneho spisu nie je prvotným náhľadom možné jednoznačne ustáliť, či žalobcovi bolo predmetné vyjadrenie doručené alebo nie (v ESS boli pod tým istým označením ako dva samostatné elektronické dokumenty zaevidované, vytvorené dve časti jedného podania žalovaných osobne podaného na súde dňa 3.12.2018, a to jednak „zoznam príloh“ ako jeden elektronický dokument a zvyšok predmetného podania ako druhý elektronický dokument). Z hľadiska obsahu predmetného podania podstatná je tá jeho časť, ktorá bola vytvorená ako druhý elektronický dokument. Žalobca v odvolaní uvádzal, že mu bola doručená len prvá časť predmetného podania - „zoznam príloh“. V pochybnostiach sa krajský súd priklonil na stranu žalobcu, z čoho vyplýva, že vychádzal z hypotézy, že žalobcovi nebolo podanie - vyjadrenie žalovaného 1/ k obhliadke doručené.

18. Odhliadnuc od uvedeného procesného nedostatku, krajský súd v rámci materiálneho náhľadu na princíp kontradiktórnosti konania skúmal, či nedoručením predmetného podania žalobcovi mohlo dôjsť, resp. došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Predovšetkým tu treba opätovne zdôrazniť, že dôvod, na ktorom založil okresný súd rozhodnutie o zamietnutí žaloby, je existencia inej prístupovej cesty k nehnuteľnostiam (stavbám) žalobcu. Táto problematika, ako krajský súd konštatoval už vyššie, bola komplexne riešená v celom priebehu konania, okrem iného aj na obhliadke na mieste samom za účasti žalobcu, ako aj na následnom pojednávaní dňa 28.1.2019 za účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Vyjadrenie k obhliadke dat. 3.12.2018 pritom neobsahuje žiadne také nové tvrdenia, okolnosti, na ktorých by okresný súd založil svoje rozhodnutie, pričom žalobca by nemal na ne možnosť reagovať v priebehu konania. Zároveň možno v danej súvislosti poukázať na odôvodnenie bodu 15. napadnutého rozsudku, v ktorom bude okresný súd opísať zásadný/podstatný obsah vyjadrenia žalovaného 1/ k obhliadke dat. 3.12.2018, takže žalobca mal (v konečnom dôsledku) možnosť sa s ním oboznámiť.

19. Nad bezprostredne nevyhnutný rámec odvolacieho konania však súčasný krajský súd považuje za potrebné v súvislosti s procesom oboznamovania (sa) súdu s obsahom spisu, resp. listín v prejednávanej veci (po oboznámení sa so zvukovou nahrávkou z pojednávania zo dňa 28.1.2019) poukázať na ust. § 204 CSP. V okolnostiach prejednávanej veci (a vzhľadom na obsah odvolania) tak okresný súd mal na pojednávaní dňa 28.1.2019 prečítať minimálne dupliku žalovaných („vyjadrenie k replike“) alebo oboznámiť s jej obsahom, keďže táto nebola žalobcovi doručená, ktorú skutočnosť si mohol súd z obsahu spisu zistiť. Obdobne mal okresný súd postupovať aj vo vzťahu k vyjadreniu žalobcu 1/ k obhliadke dat. 3.12.2018, ktoré vyjadrenie zrejme nebolo žalobcovi doručené (tu okresný súd možno predpokladal, že žalobcovi doručené bolo). A tiež mal okresný súd prečítať, prípadne minimálne oboznámiť s obsahom všetkých tých ďalších listinných dôkazov, ktoré neboli stranám doručené.

20. Čo sa vecného prieskumu napadnutého rozsudku týka, krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcu ako neopodstatnené.

21. Žalobca sa domáhal zriadenia vecného bremena, resp. práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, a to prechodu a prejazdu cez pozemky vo vlastníctve žalovaných. Ako však bolo na základe vykonaného dokazovania preukázané, žalobca má iný prístup k svojim nehnuteľnostiam (stavbám), a to cez komunikáciu vo vlastníctve spoločnosti I.S.Servis, resp. nebolo preukázané, že by zaniklo zo zmluvy vyplývajúce oprávnenie žalobcu využívať predmetnú komunikáciu. Obstoí odôvodnenie okresného súdu, že žalobca nenavrhol za účelom preukázania zániku jeho zmluvného vzťahu so spoločnosťou I.S.Servis vykonanie akéhokoľvek dôkazu; na pojednávaní dňa 28.1.2019 iba uviedol, na otázku, či vie preukázať dohodu o ukončení nájmu s označeným subjektom, že „to“ zabezpečí nabadúce. V ďalšom priebehu pojednávania, ani v rámci zhrnutia argumentácie, taký dôkaz nenavrhol vykonať, za tým účelom odročiť pojednávanie atď.

22. Ako naznačil už okresný súd v bode 23. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v priebehu sporu, predovšetkým po predbežnom právnom posúdení veci, začal žalobca spochybňovať zmluvné právo cesty po komunikácii vo vlastníctve spoločnosti I.S.Servis. Uvedené konanie žalobcu sa tak javí byť účelovým s cieľom dosiahnuť úspech v spore - zriadenie práva cesty cez pozemky žalovaných. Z objektívneho hľadiska nie je (bez ďalšieho) daný dôvod, aby prenajímateľ, ktorý má z nájmu príjem, ukončil zmluvný vzťah so žalobcom. Tvrdené dlhy žalobcu voči prenajímateľovi, ktorých existenciou žalobca odôvodňoval nezáujem prenajímateľa na ďalšom trvaní nájomného vzťahu, neboli preukázané.

23. Neobstoí v uvedenej súvislosti argumentácia žalobcu, že nenamietal proti výsluchu osoby štatutárneho orgánu spoločnosti I.S.Servis Ing. Širanca a vzhľadom na návrh žalovaných na vykonanie predmetného dôkazu nenavrhol duplicitne vykonanie toho istého dôkazu. Aktuálne konanie je konaním sporovým, ktoré zaťažuje tú ktorú procesnú stranu dôkazným bremenom. V určitom štádiu konania (keď žalobca začal argumentovať zánikom zmluvného nájomného vzťahu, resp. keď začal spochybňovať predmetnú inú prístupovú cestu) bolo v zásade výlučne v záujme žalobcu, aby označený svedok potvrdil túto jeho argumentáciu. A platí zároveň, že súd nemusí vykonať všetky dôkazy navrhnuté tou ktorou stranou, ak jej tvrdenia, argumentáciu má za preukázanú inými dôkazmi. Preto sa strana v princípe nemôže spoliehať na to, že na podporu jej tvrdení súd vykoná dôkaz navrhnutý protistranou.

24. V neposlednom rade, eventuálny vznik dlžôb žalobcu voči označenému prenajímateľovi (nepreukázaný, ako bolo konštatované) je nevyhnutné vnímať v kontexte charakteru žalobcu ako podnikateľského subjektu a činnosti žalobcu prevádzkovej v jeho dotknutých nehnuteľnostiach (stavbách) ako činnosti podnikateľskej, a z toho vyplývajúceho podnikateľského rizika. Vzhľadom na (minimálne v minulosti) fungujúci prístup k jeho stavbám po komunikácii vo vlastníctve spoločnosti I.S.Servis a následné domáhanie sa zriadenia iného prístupu žalobou je namieste úvaha o snahe žalobcu preniesť dôsledky jeho podnikateľského rizika (strata, dlhy) na iný subjekt (žalovaných), keď napríklad žalobcom navrhovaná jednorazová náhrada za zriadenie vecného bremena celkovo 1.674 eur je na úrovni ročného nájomného a poplatku za strážnu službu (12 x 90 eur + 50 eur).

25. Pokiaľ odvolateľ argumentoval, že komunikácia vo vlastníctve spoločnosti I.S.Servis sa napája na ďalšie nehnuteľnosti iných súkromných subjektov, pričom až tieto sú napojené na verejnú komunikáciu, uvedená argumentácia je bezpredmetná. V súvislosti s prístupom žalobcu k jeho stavbám po komunikácii vo vlastníctve označenej spoločnosti nevyvstával, nebol tvrdený faktický problém s prechodom a

prejazdom cez nadväzujúce pozemky vo vlastníctve tretích subjektov. Okolnosti prístupu žalobcu cez tieto nadväzujúce pozemky neboli predmetom skúmania v konaní, a to zrejme, logicky, z dôvodu, že žalobca s prístupom cez tieto pozemky nemá žiadny problém. Pokiaľ poukazoval na potrebu podania žaloby na zriadenie vecného bremena cez pozemky ďalších vlastníkov, šlo len o hypotetickú situáciu, ktorá však v jeho prípade nenastala.

26. Nakoľko pre rozhodnutie odvolacieho súdu, ergo pre rozhodnutie o veci, bolo postačujúce vysporiadať sa s argumentáciou odvolateľa - žalobcu ohľadom ne/existencie iného prístupu k jeho stavbám, resp. ne/preukázania zániku takého iného prístupu, pričom dotknuté závery okresného súdu obstoja, nezaoberal sa zvyškom odvolacej argumentácie (t.j. predovšetkým uplatnením princípu proporcionality pri ne/zriadení vecného bremena).

27. Vychádzajúc z uvedených úvah a záverov krajský súd potvrdil rozsudok okresného súdu v merite veci.

28. Rovnako potvrdil napadnutý rozsudok aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania (vo vzťahu medzi sporovými stranami, ako aj o trovách štátu) ako od meritórneho rozhodnutia závislom. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný ani v časti, preto protistrane - žalovaným 1/ a 2/ patrí voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O konečnej/konkrétnej výške týchto trov rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po ich posúdení v zmysle § 261 CSP súd prvej inštancie.

30. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí v prípadoch uvedených v § 429 ods. 2 CSP.